

Sygn. I C 555/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2015 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Lidia Kopczyńska
Sędziowie:	
Protokolant:	st. sekr. sądowy Elżbieta Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2015 r. w Ciechanowie

sprawy z powództwa sprawy z powództwa Z. Z. (1), L. Z. prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą (...) spółka cywilna Z. Z., L.W.-Z. w L.

przeciwko(...) w C.

o zapłatę

orzeka

I. zasądza od pozwanego (...) w C. na rzecz powoda Z. Z. (1), L. Z. prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą (...) spółka cywilna Z. Z., L.W.-Z. w L. kwotę zł 27 090,00(dwadzieścia siedem tysięcy dziewięćdziesiąt złotych) z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 11.02.2015r. do dnia zapłaty i kwotę 183,40 (sto osiemdziesiąt trzy złote czterdzieści groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 08.04.2015r do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w C. na rzecz powoda Z. Z. (1), L. Z. prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą (...) spółka cywilna Z. Z., L.W.-Z. w L. kwotę zł (...) (trzy tysiące siedemset osiemdziesiąt jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 555/15

UZASADNIENIE

Powód Z. Z. (1), L. Z. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) spółka cywilna Z. Z., L.W.-Z. w L., reprezentowani przez radcę prawnego I. B., w pozwie złożonym w dniu 8 kwietnia 2015 r. wnosił o orzeczenie nakazem zapłaty obowiązku zapłaty na ich rzecz od pozwanego (...) w C. kwoty 27273,40 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot: 27090 zł od dnia 11 lutego 2015 r. do dnia zapłaty i 183,40 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Ponadto powód wnosił o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, pod nazwą (...) spółka cywilna Z. Z., L.W.-Z. w L. wykonał na rzecz pozwanego (...) w C. usługę medyczną polegającą na kruszeniu kamieni falą uderzeniową o wartości 27090 zł na podstawie umowy z dnia 31 grudnia 2013 r.. Strony ustaliły w tej umowie wynagrodzenie za jedno świadczenie na kwotę netto 430 zł. Po wykonaniu usługi pozwany sporządzał co miesięczne raporty z wykonania świadczeń zgodnie z §6 umowy. Na podstawie raportów powód wystawiał faktury, na których były terminy płatności: nr (...), (...), (...). Pozwany nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń do wystawionych faktur. Ponieważ zapłata nie została dokonana w terminie wynikającym z umowy i faktur, powód wyliczył odsetki ustawowe za okres opóźnienia do dnia 10 lutego 2015 r. na kwotę 183,40 zł. Pozwany nie zgłaszał zastrzeżeń co do jakości i terminowości dostaw oraz formy i sposobu zapłaty. Wzywany do dobrowolnej zapłaty, nie negując zasadności roszczeń, dotychczas nie zapłacił należności i dlatego powód wystąpił z niniejszym pozwem (pozew k. 2-5 akt).

W dniu 28 kwietnia 2014 r. Sąd stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty (zarządzenie k. 25 akt).

Zarządzeniem z dnia 25 maja 2015 r. sprawa została skierowana do rozpoznania w trybie zwykłym (zarządzenie k. 27 akt).

W dniu 6 lipca 2013 r. r. pozwany (...) w C. złożył odpowiedź na pozew. Pozwany przyznał, że zawarł z powodem umowę o świadczenie usług zdrowotnych. Nie kwestionował również wysokości dochodzonego pozwem roszczenia. Uznając roszczenie co do zasady, pozwany wnosił o rozłożenie należności raty oraz o nieobciążanie kosztami procesu ze względu na znaczne zadłużenie szpitala (odpowiedź na pozew k. 29-31 akt).

W piśmie z dnia 1 września 2015 r. pełnomocnik powoda podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko wyrażone w pozwie z dnia 8 kwietnia 2015 r.. Ponadto wnosił o oddalenie wniosku pozwanego o rozłożenie należności na raty oraz zasądzenie kosztów procesu.

Powód podkreślił, że rozłożenie należności na raty świadczenia winno stanowić wyjątek nie zaś regułę. Szpital nie przedstawił żadnego planu zrationalizowania działalności leczniczej i nie daje rękami poprawy swojej sytuacji finansowej na tyle aby możliwe było regulowanie w terminie płatności. Fakt prowadzenia przez pozwanego działalności o charakterze publicznym, która nie jest oparta o zysk, nie jest jednoznaczny z tym, iż w niniejszej sprawie zachodzą szczególne okoliczności, o których mowa w art. 320 k.p.c. Nie jest to również okoliczność, która uzasadniałaby odstąpienie od obciążenia pozwanego kosztami procesu (k. 44-47 akt).

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, Z. Z. (1), L. Z. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) spółka cywilna Z. Z., L.W.-Z. w L., wykonali na rzecz pozwanego (...) w C. usługę medyczną polegającą na kruszeniu kamieni falą uderzeniową o wartości 27090 zł na podstawie umowy z dnia 31 grudnia 2013r. (dowód: kserokopia umowy k. 11-13 akt).

Zgodnie z §6 umowy z dnia 31 grudnia 2013 r., po wykonaniu usługi pozwany był zobowiązany sporządzać co miesięczne raporty z wykonania świadczeń. Zapłata należności następować miała w ciągu 30 dni licząc od dnia otrzymania rachunku wraz załączonym raportem (dowód: kserokopia umowy k. 11-13 akt).

Na podstawie raportów powód wystawiał faktury, na których były terminy płatności:

-201/SC/2014 r. z dnia 25 listopada 2014 r. na kwotę 6880 zł z terminem płatności 25 grudnia 2014 r.,

-230/SC/2014 r. z dnia 8 grudnia 2014 r. na kwotę 6020 zł z terminem płatności 7 stycznia 2015 r.

- (...) z dnia 18 grudnia 2014 r. na kwotę 14190 zł z terminem płatności 17 stycznia 2015 r. (dowód: faktury z potwierdzeniem wykonania zabiegów k. 15-20 akt)

Pozwany nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń do wystawionych faktur. Ogółem za wykonane usługi powodowi należała się kwota 27090 zł. Ponieważ należność nie została zapłacona w terminie odsetki ustawowe liczone od chwili wymagalności z poszczególnych faktur do 10 lutego 2015 r. wyniosły 183,40 zł (dowód: zestawienie należności k. 21 akt).

Pozwany nie zgłaszał zastrzeżeń co do jakości i terminowości dostaw oraz formy i sposobu zapłaty. Wzywany do dobrowolnej zapłaty, nie negując zasadności roszczeń, dotychczas nie zapłacił należności (bezsporne).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, a w szczególności: pozwu k. 3-5 akt, kserokopii: wpisu w ewidencji działalności gospodarczej k. 9 -10 akt, umowy k. 11-14 akt, raportów i faktur k. 15-20 akt, noty odsetkowej k. 21 akt, wezwania do zapłaty k. 22 akt. odpisu z KRS k. 39 akt, bilansu k. 33-38 akt

Sąd jako wiarygodne ocenił dokumenty, gdyż ich prawdziwość nie budzi wątpliwości i żadna ze stron w toku procesu ich nie kwestionowała.

Pozwany nie kwestionował wysokości należności dochodzonej pozwem oraz faktu, iż dotychczas kwoty dochodzone pozwem nie zostały przez niego zapłacone. Pozwany wnosił tylko o rozłożenie należności na raty ze względu na swoją trudną sytuację majątkową.

W tej sytuacji Sąd uwzględnił wszystkie dokumenty dołączone do pozwu i złożone przez strony. Przedłożone dokumenty rzeczywiście były sporządzone, a w ich treść nie ingerowano, nie były przerabiane. Sąd uznał, iż dołączone dokumenty stanowią uzupełnienie dowodów stanowiących załącznik do pozwu i dlatego mogą stanowić podstawę do wydania w sprawie rozstrzygnięcia.

Sąd zważył, co następuje:

Żądanie powoda jest zasadne.

Strony łączyła umowa z dnia 31 grudnia 2013r., na mocy której powód wykonał na rzecz pozwanego (...) w C. usługę medyczną polegającą na kruszeniu kamieni falą uderzeniową o wartości 27090 zł. Powyższą umowę należy zakwalifikować jako umowę nienazwaną, zbliżoną do umowy o świadczenie usług - art. 750 k.c. Umowa taka jest dopuszczalna zgodnie z zasadą swobody umów. Jak stanowi art. 353¹ k.c. strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. W myśl art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Zgodnie z art. 734 § 1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie, a w myśl art. 735 § 1 k.c. jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie.

W niniejszej sprawie wykonując umowę powód wykonał usługę. Do jakości wykonanej usługi pozwany nie zgłaszał zastrzeżeń. Po wykonaniu usługi pozwany sporządzał co miesięczne raporty z wykonania świadczeń zgodnie z §6 umowy. Na podstawie raportów powód wystawiał faktury, na których były terminy płatności. Pozwany nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń do wystawionych faktur. Do chwili wytoczenia powództwa pozwany nie zapłacił dochodzonej pozwem należności. Ponieważ zapłata nie została dokonana, powód ujedynolcił i wyliczył odsetki ustawowe od pozostałej do zapłaty kwoty na dzień 10 lutego 2015 r. na kwotę 183,40 zł. Pozwany nie zgłaszał zastrzeżeń co do jakości i terminowości dostaw oraz formy i sposobu zapłaty. Pozwany nie wywiązał się z zobowiązania w terminie, (...) w C. nie spłacił należności w terminach wynikających z zaaprobowanych przez siebie faktur.

Pozwany nie złożył oświadczenia woli, z którego wynikałby zamiar rozwiązania umowy, jej wypowiedzenia czy też odstąpienia od umowy, w jakiegokolwiek formie. Pozwany przestał jedynie płacić należność zgodnie z umową. Z uwagi

na powyższe, na podstawie art. 734 § 1 k.c. i 735 § 1 k.c. w zw. z art. 750 k.c., należało zasądzić należności zgodnie z rachunkami wystawionymi przez powoda.

Jak wynika z art. 476 zdanie pierwsze k.c., dłużnik dopuszcza się zwłoki, gdy nie spełnia świadczenia w terminie, a jeżeli termin nie jest oznaczony, gdy nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela. Zgodnie zaś z art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności.

W niniejszej sprawie termin zapłaty należności upływał w terminach określonych w fakturach. Skoro pozwany nie uiścił należności w terminie płatności, od dnia następnego należą się wierzycielowi odsetki ustawowe - zgodnie z art. 359§ 2 k.c. w zw. z art. 481§1 k.c..

W myśl art. 482. § 1 k.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy.

W niniejszej sprawie powód wyliczył odsetki na dzień 10 lutego 2015 r. i wnosił o ich zasądzenie z odsetkami od chwili wytoczenia powództwa. Mając na uwadze treść art. 481 k.c. i art. 482 §1 k.c. Sąd zasądził dochodzoną pozwem należność 27090 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 27090 zł od dnia 11 lutego 2015 r. i od kwoty 183,40 zł od dnia 8 kwietnia 2015 r. tj. z dalszymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa.

W treści wyroku Sąd nie zamieścił odrębnego punktu odnośnie oddalenia wniosku pozwanego o rozłożenie należności na raty, mając na uwadze stanowisko wyrażane w doktrynie. Odmowa rozłożenia świadczenia na raty albo wyznaczenia terminu do spełnienia świadczenia nie wymaga odrębnego orzeczenia w sentencji wyroku, lecz powinna być umotywowana w uzasadnieniu (K. Piasecki (w:) Kodeks postępowania cywilnego..., t. 1, red. K. Piasecki, s. 1504, Przemysław Telenga (w;)Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania cywilnego).

Sąd nie uznał za zasadne rozłożenie zasądzonej należności na raty. Możliwość taka wynika z art. 320 k.p.c., zgodnie z którym w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Przesłanką do rozłożenia świadczenia na raty jest pozytywna prognoza odnośnie spłaty, bowiem celem uregulowania z art. 320 k.p.c. jest zapewnienie dłużnikowi możliwości spłaty zadłużenia. W niniejszej sprawie Szpital nie przedstawił żadnego planu zracjonalizowania działalności leczniczej i nie daje rękojmi poprawy swojej sytuacji finansowej na tyle aby możliwe było regulowanie w terminie płatności. Fakt prowadzenia przez pozwanego działalności o charakterze publicznym, która nie jest oparta o zysk, nie jest jednoznaczny z tym, iż w niniejszej sprawie zachodzą szczególne okoliczności, o których mowa w art. 320 k.p.c. Ponadto należy wskazać, iż od chwili wytoczenia powództwa pozwany nie zapłacił nawet w części należności dochodzonych pozwem. Taka postawa pozwanego również wskazuje na to, że należność rozłożona na zadeklarowane przez pozwanego raty nie będzie przez niego spłacana w przyszłości w ratach. W tej sytuacji, ze względu na dotychczasową postawę pozwanego, Sąd uznał za niecelowe rozłożenie należności na raty.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą wyrażoną w trybie art. 98§1i §3 k.p.c.

Na koszty składają się: opłata sądowej, którą uiścił powód – 1364 zł, koszty zastępstwa procesowego poniesione przez powoda w kwocie 2400 zł - wynagrodzenie radcy prawnego reprezentującego powoda, których wysokość wynika z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.) oraz 17 zł opłaty od pełnomocnictwa.

Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku.

(...)